

[Jens Thomsen.]

de nuværende meningsløse Forhold, hvor man er Vidne til, at mange sparsommelige og flittige Landmænd ikke kan betale deres Saasæd, samtidig med at Monopolselskaberne paa Landbrugets Bekostning kan udbetale Tantiemer paa 50 000 Kr. og derover til enkelte Personer. Vi maa derfor stille Krav om, at Handelsaftalerne udnyttes paa en saadan Maade, at der ikke fremkaldes Fattigdom i store Dele af Landbefolkningen, samtidig med at der skabes Højkonjunktur i andre Erhverv.

Den foreliggende Handelsaftale kan vi tiltræde i Haab om, at den er affattet paa saa fordelagtig Maade for Landet som vel muligt. Vi gaar ud fra, at Ministeriet har benyttet Statskonsulent Sørensen mest muligt i denne Sag, og da Statskonsulenten er en af de Mænd, der nyder hele Landbrugets Tillid, er dette medvirkende til at fremme Landbrugets Tillid til Handelsaftalen. Men vi maa forlange en Ændring i Udnyttelsen af Handelsaftalerne, saa de ikke vedblivende benyttes til at skabe Fattigdom i nogle Erhverv og Højkonjunktur i andre. Vi maa kræve fri Kompensationshandel eller Vareudveksling for de Produktioner, der har samfundsnødvendig Karakter, og som ikke kan opnaa Produktionsprisen. Saafremt vi paa disse Varer ogsaa kan indkassere den Værdi, der indeholdes i Valutaattesterne, kan Produktionsprisen opnaas. Vi kræver ikke Almisser, men vi kræver Landbrugets Ret til rimelige Arbejdsvilkår ved Udnyttelsen af de foreliggende Handelsaftaler.

Det var et meget interessant Billede, det ærede Medlem Hr. Drachmann rullede op med Hensyn til, hvad Landbruget kan gøre for at sikre sig i Fremtiden. Det ærede Medlem sang en Hymne for Toldpolitikken og Afspærringspolitikken. Det maa vi lade dette Parti, at det staar paa sit gamle Program, men man maa dog undres over, at det holdes frem som et lysende Eksempel netop nu, hvor hele Verden er klar over den Skade og alle de Ulykker, Toldpolitikken og Afspærringspolitikken medfører.

Oluf Pederson: Handelsaftalerne skal efter den Omtale, de forud for Landstingsvalget fik af Udenrigsministeren, have givet os et stort Plus i Omsætningen, men efter at det nu ved de sidste Dages Forhandlinger er slaaet fast, at vi, i den Tid vi har haft Valutacentralen, der jo i højeste Grad er blevet knyttet til disse Handelsaftaler med Regeringens Billigelse, har faaet en Dis-

konto paa 4 pCt., medens man i Sverige har kunnet nøjes med $2\frac{1}{2}$, og at vi har i de sidste 4 Aar haft gennemsnitlig 86 000 arbejdsløse, medens man i Sverige er sluppet med 46 000, og efter at det viser sig, at den Andel, vi i de 4 Aar før Valutacentralen og Handelsaftalerne havde i den nordeuropæiske Udenrigshandel paa 6,8 pCt., nu er faldet til 5,8 pCt., altsaa med en Femtedel, medens man i Sverige, hvor man ikke har haft det tilsvarende System med Valutacentral i samme Grad som vi har, havde en Stigning fra 6 til 7,2 og i Norge en Stigning fra 2,5 til 3,2 — efter at alt dette har vist sig, mener jeg, at den Fordel ved Systemet, som Udenrigsministeren i sin Tale forud for Landstingsvalget mente at kunne fastslaa, har vist sig ikke at foreligge. Da Englandstraktaten var til Behandling her i Folketinget den 26. April 1933, erklærede Udenrigsministeren, at Traktaten gav os Sikkerhed mod Indførsel af Told paa Bacon i de tre Aar og Sikkerhed for, at Tolden paa Smør ikke forhøjedes. Til Gengæld maatte vi nedsætte visse Toldsatser og forpligte os til ikke at forhøje visse andre. Traktaten blev opsigelig fra Englands Side, hvis ikke 80 pCt. af vore Kul blev købt i England. Ministeren udtalte Sp. 5271 — jeg beder om Tilladelse til et Citat —:

„Hvad angaar Gennemførelsen af denne Plan, bygger den paa frivillige Overenskomster mellem de danske Erhverv.“

Under Behandlingen udtalte det daværende Medlem af Folketinget Madsen-Mygdal som Ordfører for Venstre, at Overenskomsten betød, at der blev sat en Grænse for Begrænsningen for Handelen, og at der blev sat en Spærrebom for Afspærringens Fortsættelse. Vi fra Retsforbundets Side gik med til Traktaten, idet vor Ordfører, Axel Dam, udtalte, at vi intet havde mod det Offer at nedsætte vore Toldsatser, vi var kun betænkelige ved Forpligtelsen til at aftage de 80 pCt. Kul og ved Englands Adgang til at opsiges, men gik ud fra, at vi ikke var bundet til Importregulering, idet vi selvfølgelig ikke havde noget imod, at Danmarks Handelsorganisationer frivillig indførte denne Kontingentering. Vi stemte for Traktaten under Forudsætning af, at vi ikke var bundet til Planøkonomi, og at Traktaten ikke forpligtede Forbrugerne til at købe paa et dyrere Marked. Senere har der i Folketinget været Strid om, hvad denne Traktat forpligtede os til, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ment, at Forpligtelsen til Kulkøbet for at sikre